

רפי מזרחי

הוא רק בן

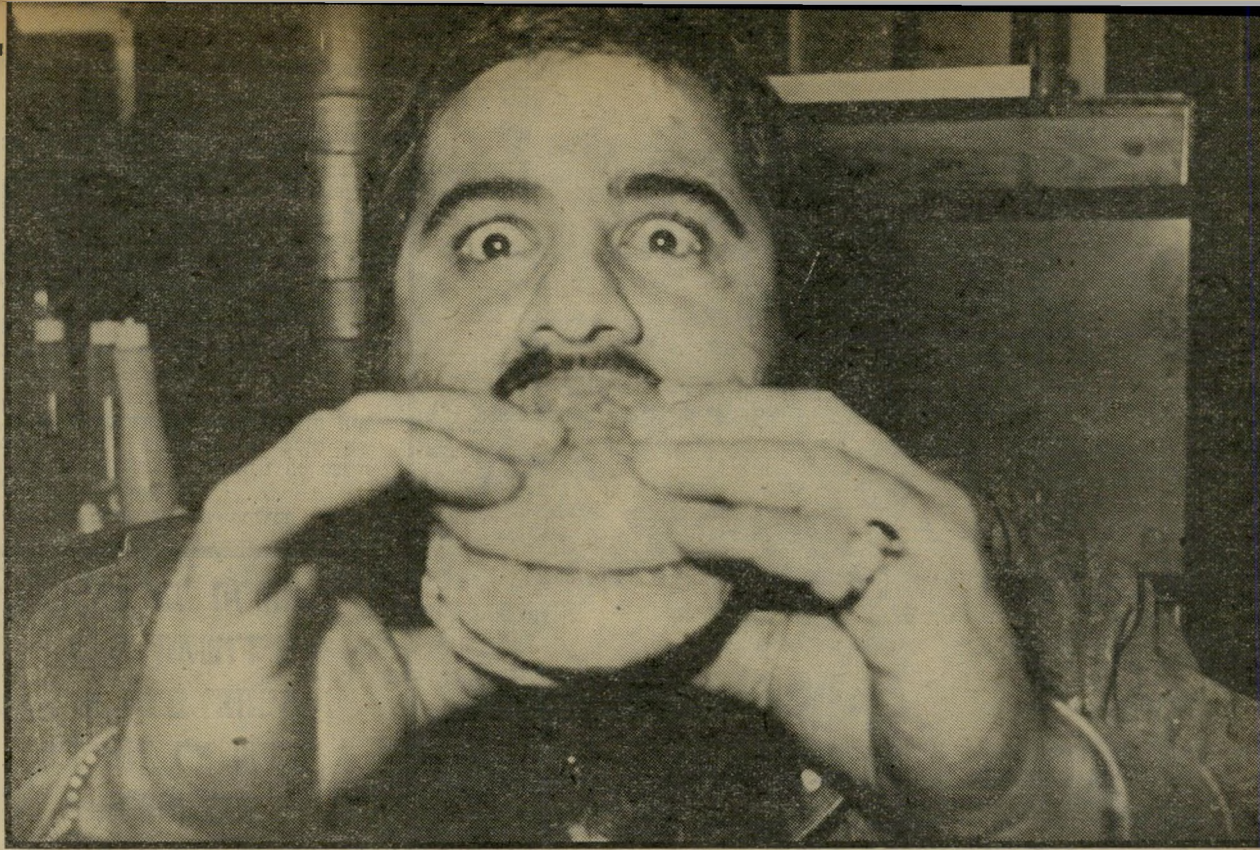
24 - הוא

קורע את כבישי

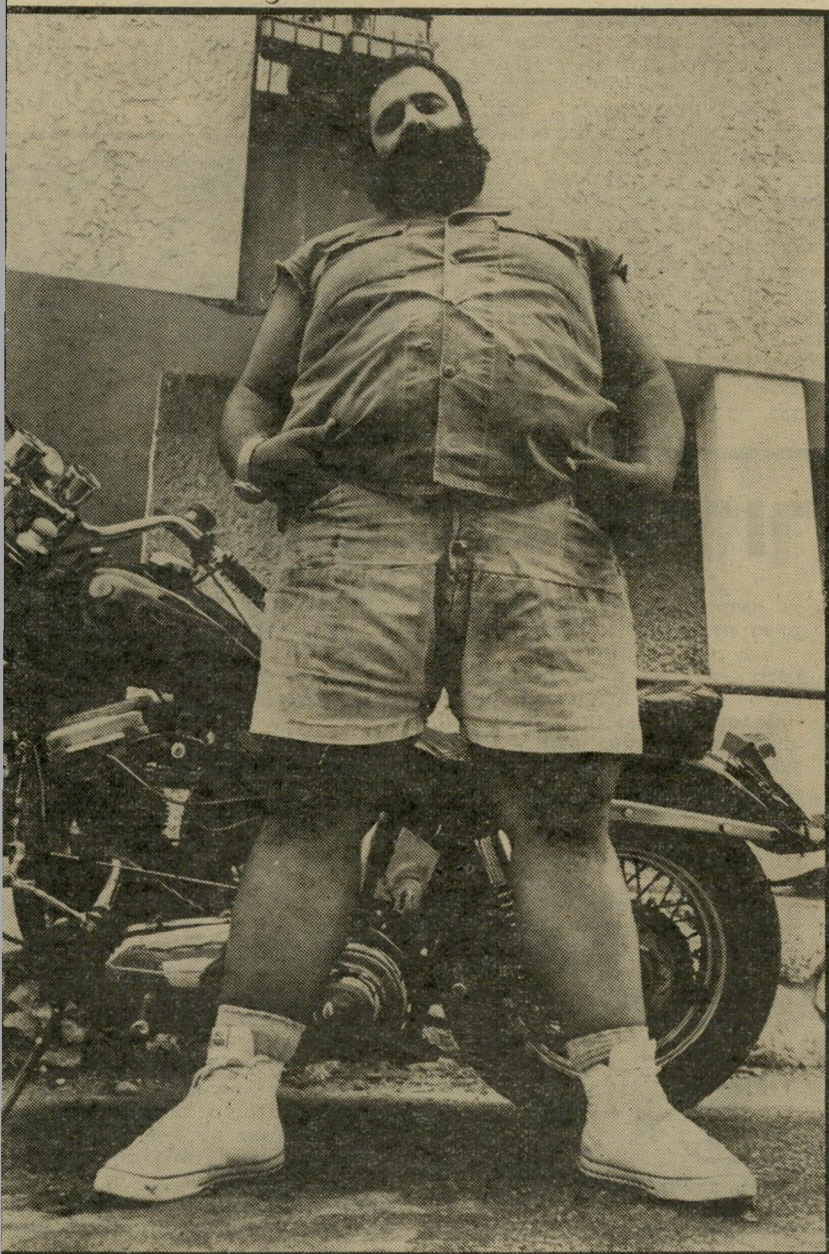
הארץ ואילו

האופנוע כורע

תחת מישקלו

איש הנינו גדול

רפי מזרחי הוא רק בן 24. הוא קורע את כבישי הארץ ואילו האופנוע כורע תחת משקלו.

יושבי בתי־הקפה ברחוב דיזנגוף עצרו לרגע את נשימתם. כל העיניים הופנו לעבר הכביש, אל מראה יוצא־דופן: 160 קילוגרמים לבושים קרעים יושבים על אופנוע ענק וכבד. הוא חוצה את הרחוב כשהוא משאיר אחריו רעש אדיר. הפיות מלחששים, תמהים לדעת מי היא הדמות יוצא־הדופן, שחלפה לה ביעף והשאירה אחריה ענן עשן.

הדמות הזאת מכונה בוננזה, שם שניתן לו עוד בילדותו, כשסידרת הטלוויזיה בוננזה היתה בשיא הפופולריות שלה. אחד הבנים בסרט נקרא בוננזה על שם ממדיו העצומים. יום אחד, כשצפו חבריו בטלוויזיה, צעק לעברו אחד הנערים, "היי בוננזה!" וברח. למחרת כל השכונה אימרה את השם, ומאז אפילו חבריו אינם יודעים את שמו האמיתי.

בהתחלה הרגיו אותי הדבר מאוד, והייתי מגיב באגרופים, מחייך בוננזה. "אולם היום אני ממש מאוהב בשם הזה. רק אמא שלי עדיין לא התרגלה לרעיון וכשמבקשים אותי בטלפון היא לפעמים מנתקת."

„נהייתי משוגע“

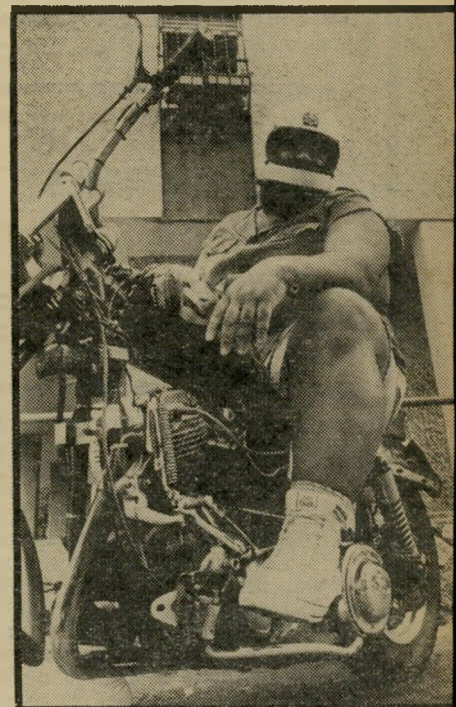
למי מו האמיתי הוא רפי מזרחי, בן למישפחה מומצא תורכי. שיגעון הי אופנועים שלו התחיל כשהיה בן 8. דודני עבדו באותה עת בגני־התערוכה ב„קיר המוות“ „נהייתי אז משוגע.“ נזכר בוננזה. „הייתי מתבונן בבני־הדודים שלי כמהופנט ורץ לאיזור החולות שבו היו מתאמנים בתרגילים מסוכנים, רצייתי להיות כמותם. השיגעון הזה נכנס לי לראש ולא הירפה ממני. הייתי בורח מבית־הספר כדי לראות את הוודים שלי עושים תעלולים על קיר המוות.“

„זהו התגרות יום־יומית בסכנה ובמוות. החלום שלי היה לעלות יום אחד על קיר המוות, ואמנם, יום אחד לא עמדתי בפני תוהו היות שעבדתי באותה עת במוסך, באתי יום אחד מוקדם בבוקר, הדלקתי את האופנוע והתחלתי לרוץ על קיר המוות. לפתע נוכחתי שאני לא יודע איך יורדים מהדבר הזה. אחז בי סירוף, קפצתי מן האופנוע, נזרקתי למטה, הי אופנוע המשיך להסתובב ושבר אותי מאחורה. אין מה לעשות, על קיר כזה אין פשרות.“

חינוך

„נולדתי תינוק ענק“, אר מר בוננזה. „בילדותי הייתי תי אלים מאוד וכולם פחדו מפני. בבית הספר יושבתי תמיד ליד שולחן נפרד.“

עכשיו

בגיל 24 יושב בוננזה בביטחה על אופנועו הארי לי דווידסון, שאותו קנה כגרוסאה.

בוננזה הוא הכינוי שהודבק לרפי מזרחי על־ידי חבריו, בעיקבות סידור הטלוויזיה שסיפרה על אב ושלווה בנים שאחד מהם היה שחן מאוד. „פעם שנאתי את השם הזה, היום אני לא יכול בלעדי, וכמעט שכחתי את שמי האמיתי.“